

Datum: 06.08.2026

Medij: Radar

Rubrika: bez naslova

Autori: Ognjen Radonjić, Vuk Z. Cvijić

Teme: Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture

Napomena:

Površina: 1901

Naslov: Ko je otvorio nezavršenu stanicu

Strana: 22,23,24,25

Društvo na radaru

**OTKRIVAMO NOVI DETALJI OPTUŽNICE VIŠEG JAVNOG TUŽILAŠTVA
U BEOGRADU ZA SLUČAJ „NADSTREŠNICA“**

Ko je otvorio nezavršenu stanicu

Menadžerka Infrastrukture železnice Slobodanka Katanić tereti se da je bila svesna da radovi na stanici u Novom Sadu nisu bili okončani, dok ona tvrdi da je zadatke dobijala od Nebojše Šurlana i izvršnog direktora Milana Novovića, te da je izveštaje izvođača i stručnog nadzora, po nalogu Gorana Vesića, primala i tadašnja pomoćnica resornog ministra Anita Dimoski

Ognjen Radonjić, Vuk Z. Cvijić

SKRIVENA OD JAVNOSTI, optužnica Višeg javnog tužilaštva u Beogradu u predmetu „Nadstrešnica“, koja je podneta još 4. marta 2025, a potpisao ju je Aleksandar Milošević, predsednik Posebnog odeljenja za suzbijanje korupcije, svodi sumnju na samo tri, za javnost ne tako zvučna aktera, ali otvara brojna pitanja o odgovornosti ljudi iz najvišeg vrha vlasti, od predsednika Aleksandra Vučića, preko tadašnjeg resornog ministra Gorana Vesića, do bivših direktora Infrastrukture železnice Srbije (IŽS), Nebojše Šurlana i Jelene Tanasković.

U njoj su troje optuženih označeni kao deo kruga odgovornih za urušavanje nadstrešnice, uz napomenu da oni nisu obuhvaćeni paralelnim postupkom koji se za isti događaj vodi pred sudom u Novom Sadu. Optužnicom VJT, naime, obuhvaćeni su samo Milutin Savović, građevinski inženjer zaposlen u preduzeću Trioprojekt, Biljana Krstić, građevinski inženjer zaposlena u preduzeću SGS i Slobodanka Katanić, saobraćajni inženjer i pomoćnica direktora Sektora za održavanje teške mehanizacije u IŽS.

Njoj se stavlja na teret da je, iskorišćavanjem i prekoračenjem službenih ovlašćenja, kao i propuštanjem da izvrši službene dužnosti, postupala na način koji prelazi okvire zakonitog službenog ponašanja. Prema navodima optužnice, takvim radnjama i propustima prozrokovana je teška povreda prava drugih, pre svega prava na život i na fizički integritet. Konkretno, Katanićeva se tereti u svojstvu menadžera za razvoj i investicije u IŽS, odgovornog lica za koordinaciju i praćenje projekta modernizacije i

rekonstrukcije mađarsko-srpske železničke pruge na deonici Novi Sad – Subotica – državna granica (Kelebi-ja), u periodu od septembra 2020. do 1. novembra 2024, sa sedištem delovanja u Beogradu.

Prema navodima optužnice, ona je, koristeći svoj službeni položaj i propuštajući da izvrši službenu dužnost, bila svesna da izveštaj o tehničkom pregledu stanične zgrade u Novom Sadu od 4. aprila i zapisnik o tehničkom pregledu od 5. aprila 2024, kao i predlog za probni rad stanične zgrade, nisu sačinjeni u skladu sa propisima i pravilima struke, budući da radovi na objektu nisu bili okončani, ali je uprkos tome te izveštaje, zapisnike i prateću dokumentaciju prosleđivala svojim pretpostavljenima kao osnov za dalje odlučivanje u vezi sa projektom.

Dalje joj se stavlja na teret da je 12. juna 2024. donela rešenje o formiranju zajedničke Komisije za interni prijem krila „B“ Železničke stanice Novi Sad, iako takav oblik internog prijema nije bio propisan nijednim relevantnim propisom. Nakon toga je, posle sprovedenog internog prijema, sastavljanja izveštaja o internom prijemu od 21. juna i primopredaje objekta između izvođača radova (kineski konzorcijum CRIC-CCCC) i investitora (IŽS), došlo do puštanja u rad vestibila krila „B“ 5. jula, iako je znala da radovi na tom delu objekta nisu završeni, budući da o tome nije posedovala potvrdu stručnog nadzora o zaključenju radova.

Optužnica joj dalje stavlja na teret da nakon 5. jula nije obavestila nadležne organe da je objekat i dalje nezavršen, iako je znala da se novi tehnički pregled sprovodi tek u oktobru 2024, kao i da konačni

**Za tehnički pregled
stanične zgrade izvođač
CRIC-CCCC je angažovao
firmu Trioprojekt.
Izveštaj o tom pregledu,
po rečima optužene, nije
dostavljen Infrastrukturi,
a bez njega nije moguće
dobiti upotrebnu dozvolu,
samim tim ni zakonski
omogućiti pristup
putnika stanici**

Datum: 06.08.2026

Medij: Radar

Rubrika: bez naslova

Autori: Ognjen Radonjić, Vuk Z. Cvijić

Teme: Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture

Napomena:

Površina: 1901

Naslov: Ko je otvorio nezavršenu stanicu

Strana: 22,23,24,25

DRAGAN MILJAN / NOVA RS

izveštaj o tehničkom pregledu (iz oktobra) još nije bio sačinjen, niti je bilo predloga za izdavanje upotrebne dozvole za objekat.

Katanićeva je 25. februara 2025. saslušana u svojstvu osumnjičene i tom prilikom je izjavila da ne priznaje krivična dela koja joj se stavljaju na teret. U svojoj odbrani detaljno rekonstruiše organizacionu strukturu projekta kako bi naglasila da se ključne odluke nisu donosile na njenom nivou. Ističe da je od oktobra 2020. do januara 2025. obavljala funkciju menadžera za razvoj i investicije u IŽS, pri čemu je rukovodila Sektorom za razvoj, Sektorom za investicije i Sektorom za upravljanje projektima finansiranim iz evropskih investicionih fondova i kredita. Pojašnjava da Sektor za razvoj priprema tehničku i projektnu dokumentaciju, Sektor za investicije prati realizaciju projekata izgradnje i rekonstrukcije, dok Sektor za upravljanje projektima nadzire projekte finansirane iz EU fondova.

Ključna linija njene odbrane jeste tvrdnja da kao menadžer nije imala ovlašćenje da donosi ikakve konačne odluke, jer, kako navodi, sve odluke u preduzeću donosi isključivo odbor direktora, te da nije posedovala posebno rešenje ili ovlašćenje direktora kojim bi bila eksplicitno zadužena za nadzor, realizaciju i rekonstrukciju upravo deonice Novi Sad – Subotica, već da je, prema opisu posla, istovremeno pratila veći broj projekata.

Katanićeva precizira da je za nadzor realizacije radova na izgradnji i rekonstrukciji pruge Novi Sad – Subotica, na osnovu rešenja generalnog direktora, formirana komisija od 12 članova, dok je u skladu sa Zakonom o planiranju i izgradnji angažovan konzorcijum firmi predvođen kompanijom Utiber kao stručnim nadzorom u ime investitora (IŽS) i Ministarstva građevinarstva.

Naglašava da nije delovala samostalno, već da je radne zadatke dobijala od generalnog direktora Nebojše Šurlana i izvršnog direktora za razvoj i investicije Mi-

lana Novovića, te da su svi navedeni akteri, uključujući i nju, bili kontinuirano informisani o toku radova, dok su izveštaje izvođača i stručnog nadzora paralelno primali i u Ministarstvu građevinarstva, posredstvom pomoćnice ministra Anite Dimoski, koja je to ovlašćenje imala po nalogu tadašnjeg ministra Gorana Vesića.

Svoju ulogu opisuje kao pretežno administrativno-finansijsku: prosleđivanje saglasnosti imaoćima javnih ovlašćenja radi premeštanja i zaštite infrastrukture, pribavljanje saglasnosti za priključenje na EDB, sprovođenje procedura za usvajanje aneksa ugovora za dodatne radove i praćenje finansijskih obaveza, a ne kao bavljenje tehničkim i bezbednosnim aspektima projekta.

Kako dalje navodi, sve projekte je sistematski pratio stručni nadzor, konzorcijum na čijem je čelu bila mađarska firma Utiber, a koja je jedino bila ovlašćena da verifikuje izvedene radove, izdaje uputstva izvođaču i overava privremene situacije. Nedeljni i mesečni izveštaji o stepenu završenosti radova dostavljani su i IŽS i resornom ministarstvu, nakon čega su ih proveravali inženjeri različitih specijalnosti koje je u dvanaestočlanu Komisiju imenovao direktor IŽS.

Katanićeva naglašava da je rukovodilac te komisije Danko Pavlović bio zadužen za kontrolu tehničke ispravnosti konstruktivnih delova objekta i svih građevinskih radova vezanih za tu celinu, te da Komisija nikada nije dobila izveštaj stručnog nadzora kojim bi se problematizovala nadstrešnica ispred vestibila „B“, niti naznaku da je potrebno dodatno projektovanje ili obezbeđivanje dodatnih sredstava.

Prema njenim navodima, investitor (IŽS) je projektnim zadacima izričito tražio rekonstrukciju čitave stanične zgrade, uključujući nadstrešnicu i sve ostale delove, bez izuzimanja ijednog segmenta, dok je projektant u jednom od projekata ocenio da je nadstrešnica konstruktivno stabilna na osnovu vizuelne kontrole, pri

Datum: 06.08.2026

Medij: Radar

Rubrika bez naslova

Autori: Ognjen Radonjić, Vuk Z. Cvijić

Teme: Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture

Napomena:

Površina: 1901

Naslov: Ko je otvorio nezavršenu stanicu

Strana: 22,23,24,25

čemu je njegova obaveza bila da prati stabilnost objekta tokom izvođenja radova. Stručni nadzor, prema navodima Slobodanke Katanić, nije izneo nijednu primedbu na način na koji je nadstrešnica rekonstruisana, što ona tumači kao potvrdu da je izvedena u skladu sa odobrenim projektom za građevinsku dozvolu.

Tehnički pregled stanične zgrade obavila je firma Trioprojekt, koju je angažovao izvođač, kineski konzorcijum CRIC-CCCC. Katanićeva naglašava da, sve do trenutka davanja svoje odbrane, izveštaj o tehničkom pregledu Železničke stanice u Novom Sadu nije bio dostavljen IŽS, te da bez tog izveštaja nije moguće dobiti upotrebnu dozvolu, a samim tim ni zakonski omogućiti pristup putnika stanici.

Dalje navodi da je 12. juna 2024. formirala komisiju za interni prijem i da je njen zadatak bio da, uz prisustvo stručnog nadzora, sačini zajednički izveštaj o eventualnim nedostacima, izvrši njihov pregled i klasifikaciju i utvrdi rokove u kojima izvođač mora da ih otkloni. Prema njenom iskazu, svega dva dana kasnije, 14. juna, komisija za interni prijem je konstatovala da nedostaje potvrda stručnog nadzora da su svi radovi na krilu „B“ završeni i izvođaču uputila listu primedaba koje je potrebno otkloniti.

Nakon toga, dok je Katanićeva bila na godišnjem odmoru, direktor sektora za investicije Ljiljana Mihajlović je, na zahtev Ministarstva građevinarstva, 4. jula, uputila komisiju za interni prijem na ponovni pregled vestibila „B“. U zapisniku sa tog pregleda, kojem su prisustvovali i predstavnici izvođača i stručnog nadzora, navedeno je da se zbog nepostojanja potvrde stručnog nadzora o završenim radovima ne može izvršiti primopredaja krila „B“ između kineskog izvođača i IŽS. Primopredaja nije sprovedena zato što radovi nisu bili okončani, stanica je i dalje imala status gradilišta, a izveštaj o tehničkom pregledu objekta nije postojao. Upravo zato je komisija za interni prijem u zapisnik unela da je bezbednost putnika isključiva odgovornost izvođača radova.

Inače, standardna procedura primopredaje objekta predviđa da zapisnik o primopredaji potpisuju generalni direktor IŽS, pomoćnik ministra građevinarstva, direktor firme Utiber, inženjer stručnog nadzora iste firme, kao i generalni direktor kineskog izvođača i odgovorni izvođač.

Katanićeva tvrdi da, u situaciji kada nisu postojali ni pozitivan izveštaj internog prijema, ni izveštaj o tehničkom pregledu, njoj nije poznato ko je izdao na-

log za puštanje krila „B“ u upotrebu. Ističe jedino da je tadašnji resorni ministar Goran Vesić putem telefonske poruke obavestio Jelenu Tanasković, tada vršioca dužnosti direktora IŽS i njenu saradnicu Vedranu Ilić o svečanom otvaranju stanične zgrade u Novom Sadu 5. jula 2024. Prema njenom iskazu, radovi na nadstrešnici su se nastavili i posle tog svečanog otvaranja, sve do septembra te godine.

Argument o formalnom nedostatku ovlašćenja za donošenje odluka ima realnu težinu, jer opisana struktura donosilaca odluka, poput odbora direktora IŽS-a, Komisije od 12 članova za praćenje projekta, posebnog stručnog nadzora angažovanog od strane resornog ministarstva, tehničkog pregleda angažovanog od strane kineskog izvođača ili komisije za interni prijem jasno pokazuje da je odgovornost bila raspoređena na mnogo aktera. Ne ulazeći u meritum optužnice, niti stepena

krivice ako je ima, očigledno je da u celom ovom procesu nedostaje šira odgovornost čitavog lanca učesnika projekta, počevši od izvođača radova kineskog konzorcijuma CRIC-CCCC, stručnog nadzora, odnosno konzorcijuma na čijem je čelu mađarski Utiber, koji je angažovala država Srbija, kao i nadležnih u resornom ministarstvu i IŽS.

Naravno, ostaje otvoreno pitanje zašto ova menadžerka, koja je, barem prema sopstvenom iskazu, imala saznanja da stanična zgrada nije bezbedna, o tome nije obavestila javnost nakon svečanog otvaranja u julu? Ili, ukoliko komisija za interni prijem nije bila formirana u skladu sa propisanom procedurom, zašto nadležni organi nisu re-

agovali i poništili njene zaključke?

Bez obzira na to u kojoj meri iskaz Slobodanke Katanić odražava stvarno stanje stvari, poznato je da je stanična zgrada radila bez upotrebne dozvole i da je u trenutku tragedije formalno bila gradilište. Zbog toga se, gotovo po automatizmu, nameće pitanje ko je, osim Gorana Vesića, preuzeo na sebe pravo da drugi put svečano otvori staničnu zgradu u Novom Sadu, preuzimajući time političku i moralnu odgovornost za događaj u kojem je stradalo 16 osoba, a jedna je teško povređena.

Za kraj, vredi izdvojiti dve bizarnosti koje ukazuju na snažan uticaj vlasti na pravosuđe i, posledično, simulaciju značajnog dela istrage. Prva je da je, prema iskazu Slobodanke Katanić, investitor, IŽS, projektnim zadatkom izričito tražio rekonstrukciju čitave stanične zgrade, uključujući nadstrešnicu. S druge strane, istog dana kada se nadstrešnica obrušila i usmrtila, odnosno teško povredila 17 osoba, predsednik Aleksandar Vučić

IŽS je izričito tražio rekonstrukciju čitave stanične zgrade, uključujući nadstrešnicu, dok je projektant ocenio da je nadstrešnica konstruktivno stabilna na osnovu vizuelne kontrole, a njegova obaveza je bila da prati stabilnost objekta tokom izvođenja radova
Slobodanka Katanić

Datum: 06.08.2026

Medij: Radar

Rubrika: bez naslova

Autori: Ognjen Radonjić, Vuk Z. Cvijić

Teme: Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture

Napomena:

Površina: 1901

Naslov: Ko je otvorio nezavršenu stanicu

Strana: 22,23,24,25

obavestio je javnost da je cela stanična zgrada rekonstruisana, a da „nadstrešnica nije“. Budući da su, kako je *Radar* pisao, članovi njegovog kabineta Ivica Kojić i Nataša Vukšić, kao i on lično, aktivno učestvovali u donošenju strateških odluka u vezi s ovim projektom, mala je verovatnoća da nije znao da je i nadstrešnica bila rekonstruisana.

Istog dana, s istom tvrdnjom da nadstrešnica nije bila predmet rekonstrukcije, oglasili su se i tadašnji resorni ministar Goran Vesić, investitor IŽS, čiji je tadašnji v. d. direktora bila Jelena Tanasković, kao i glavni izvođač radova, kineski konzorcijum CRIC-CCCC. Ministar policije Ivica Dačić je izjavio da, koliko je njemu poznato, nadstrešnica nije rekonstruisana.

Druga je da se u ovoj optužnici VJT u Beogradu Savović i Krstić terete da su u toku tehničkog pregleda zgrade nesavesno postupali u vršenju službe, jer nisu utvrdili da stanična zgrada nije bezbedna. Oni su, kako optužnica tvrdi, propustili da utvrde „zatečena tehnička svojstva nadstrešnice u pogledu nosivosti, stabilnosti, upotrebljivosti i trajnosti“, kao i „uticaj dodatnog opterećenja na predmetnu nadstrešnicu, kao ni koroziju kablova za prednaprezanje koji su bili jedini nosivi elementi zatege“, ali i „da sloj nearmiranog betona nije uklonjen sa nadstrešnice, kao ni keramike sa donje strane nadstrešnice, a što je projektom izvođenja radova bilo propisano za uklanjanje“.

Optužnica, dakle, jasno stoji na stanovištu da je nadstrešnica bila rekonstruisana i da se urušila kao posledica tehničkih propusta prilikom njene rekonstrukcije. Opet, isto to tužilaštvo je nešto više od mesec dana kasnije, 15. aprila 2024, po nalogu Nenada Stefanovića, glavnog javnog tužioca, formiralo predmet u kojem se sumnja da se nadstrešnica urušila kao posledica terorističkog čina. Potom je ovaj oksimoron od predmeta prosleđen nadležnom Javnom tužilaštvu za organizovani kriminal.

Pre toga, samo dva dana nakon pada nadstrešnice, 3. novembra 2024, Vojislav Šešelj je u emisiji *Hit Tvit* izjavio da nije daleko od pomisli da je urušavanje nadstrešnice bila namerna diverzija. Zatim, u februaru 2025. funkcioner SNS Vladimir Đukanović je izjavio je da nema dokaze, ali da smatra da je nadstrešnica bila diverzija, da bi u avgustu prošle godine Ana Brnabić tvrdila da je nadstrešnica bila planirana diverzija.

Na ovu tezu o terorizmu, početkom prošlog oktobra nadovezao se predsednik Vučić, koji je prethodno tvrdio da nadstrešnica nije rekonstruisana. Desetak dana kasnije, uključuje se i Ivica Dačić, koji je takođe bio mišljenja da nadstrešnica nije rekonstruisana i ističe mogućnost da je pad nadstrešnice posledica sabotaze ili terorizma, kao i Miloš Vučević koji je ukazao na mogućnost terorizma i na to da je „mnogo slučajnosti – do pucanja dečaka u školi na Vračaru, Dubona, pa Novi Sad.“ ■

